

แบบทดสอบท้ายเล่ม

เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : จงตอบคำถามต่อไปนี้และอธิบายให้ได้ใจความพอสังเขป

1. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องสั้น “The Cask of Amontillado” โดย เอ็ดการ์ แอลแลน โป (Edgar Allan Poe, 1809–1849) ด้านรูปแบบของเรื่องสั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องสั้น “Young Goodman Brown” โดย แนธแน็ล ฮอว์ธอร์น (Nathaniel Hawthorne, 1804–1864) มีโครงเรื่องตามแบบแผนภาพโครงเรื่อง (plot diagram) เป็นอย่างไร
3. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “Indian Camp” โดย เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ (Ernest Miller Hemingway, 1899–1961) ในด้านลักษณะของตัวละครเป็นเช่นไร
4. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “Barn Burning” โดย วิลเลียม ฟอล์คเนอร์ (William Faulkner, 1897–1962) มีลักษณะมุมมองการเล่าเรื่องเป็นอย่างไร
5. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “The Old Man at the Bridge” โดย เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ (Ernest Hemingway, 1899–1961) มีลักษณะในการสนทนาในเรื่องเป็นอย่างไร
6. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “The Lady of the House of Love” โดย แอนเจลา คาร์เทอร์ (Angela Carter, 1940–1992) มีลักษณะของฉากที่ปรากฏเป็นอย่างไร
7. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่อง “The Pedestrian” โดย เรย์ แบริดบิวรี (Ray Bradbury, 1920–2012) มีลักษณะข้อขัดแย้งเป็นอย่างไร
8. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่อง “The interlopers” โดย ซากิ (Saki, 1870–1916) ในด้านองค์ประกอบเบ็ดเตล็ดของเรื่องสั้นว่าเป็นอย่างไร
9. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่อง “A Dark Brown Dog” โดย สตีเฟน คราน (Stephen Crane, 1871–1900) มีลักษณะด้านสารัตถะของเรื่องเป็นอย่างไร
10. ศึกษาองค์ประกอบองค์ประกอบของเรื่องสั้นที่สำคัญมีอะไรบ้าง และอธิบายให้ได้ใจความพอสังเขป

แนวการตอบแบบทดสอบท้ายเล่ม

เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : จงตอบคำถามต่อไปนี้และอธิบายให้ได้ใจความพอสังเขป

1. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องสั้น “The Cask of Amontillado” โดย เอ็ดการ์ แอลแลน โป (Edgar Allan Poe, 1809–1849) ด้านรูปแบบของเรื่องสั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร

“The Cask of Amontillado” จัดอยู่ในประเภทเรื่องสั้นที่เน้นตัวละคร (short story of character) คือเป็นเรื่องราวที่เน้นให้เห็นบุคลิกลักษณะและพัฒนาการด้านบุคลิกภาพระหว่างตัวละครสองคนที่ดำเนินไปอย่างเรียบง่ายและเข้าใจได้ทันที คือ มงเทรซอร์ (Motressor) (ผู้เล่าเรื่อง) กับฟอร์ตุนาโต้ (Fortunato) ทั้งสองเป็นเพื่อนสนิทกัน แต่ด้วยฟอร์ตุนาโต้ (Fortunato) เป็นคนมักชობข่มและดูถูกคนอื่นเสมอ มีบ่อยครั้งที่เขาพูดจาดูหมิ่นมงเทรซอร์ (Motressor) จนระบายความรู้สึกของมงเทรซอร์ ดังนี้

“The thousand injuries of Fortunato I had borne as I best could, but when he ventured upon insult I vowed revenge. You, who so well know the nature of my soul, will not suppose, however, that gave utterance to a threat. At length I would be avenged; this was a point definitely, settled --but the very definitiveness with which it was resolved precluded the idea of risk. I must not only punish but punish with impunity. A wrong is unredressed when retribution overtakes its redresser. It is equally unredressed when the avenger fails to make himself felt as such to him who has done the wrong”....

(Poe and Shaw, 1909 : 36).

จากนี้ผู้อ่านรับรู้ได้ถึงอารมณ์ของมงเทรซอร์ (Motressor) ภายในใจที่เต็มไปด้วยความไม่พอใจและโกรธแค้นที่ถูกเพื่อนดูหมิ่นนับครั้งไม่ถ้วนจนเขาทนไม่ไหว เขาต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อแก้แค้นให้สาสมกับสิ่งที่เขาถูกกระทำ

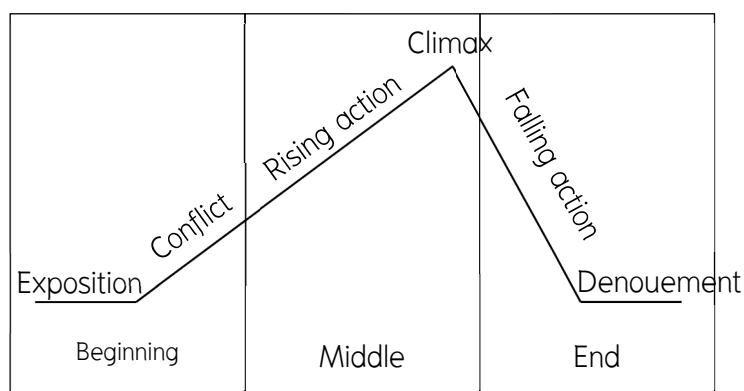
ด้วยเหตุนี้ มงเทรซอร์ (Motressor) จึงเฝ้ารอโอกาสที่เหมาะสม ดังนั้นเทศกาลคาร์นิวัล (carnival) เป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุดเพราะทุกคนในบ้านออกไปร่วมงานกันหมด เมื่อทั้งคู่วางงานเทศกาลกันแล้วมงเทรซอร์ (Motressor) ออกอุบายชวนฟอร์ตุนาโต้ (Fortunato) มาที่บ้านให้ช่วยพิสูจน์ไวน์ “Amontillado” ว่าเป็นของแท้หรือไม่ เขาเริ่มมอมเพื่อนที่เมาจากงานมาบ้างแล้ว เมื่อเห็นว่าได้ที่จึงหลอกเพื่อนว่าเขาเก็บไวน์ไว้ในห้องใต้ดินที่สุสานประจำตระกูล

เมื่อเข้าไปในข้างใน เขาได้นำโซมาลามาถือทั้งสองข้างและเอวของเพื่อนซึ่งติดกับกำแพง แล้วเริ่มก่อกำแพงขึ้นทีละชั้น เมื่อฟอร์ตุนาโต้ (Fortunato) เริ่มรู้สึกตัว เขาคำครวญแล้วหัวเราะพร้อมกับบอกเพื่อนเล็กน้อยเล่นตลกแบบนี้ได้แล้ว แต่มอเทรสซอร์ (Motressor) ยังคงก่อกำแพงไปเรื่อย ๆ จนไม่ได้ยินเสียงฟอร์ตุนาโต้ (Fortunato) จากนั้นจึงโยนคอปเปลิ่งลวดรูปกำแพงลงไปพร้อมกับเอาอิฐก้อนสุดท้ายโยกปูนปิดตายฝังเพื่อนตนเองทั้งเป็น ฟอร์ตุนาโต้ (Fortunato) จึงอยู่ในนั้นอย่างสงบเป็นเวลา 50 ปีแล้ว

จากการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า พฤติกรรมการชอบชมและดูถูกผู้อื่นจนเป็นเหตุนำไปสู่ความขัดแย้งและหายนะให้กับตนเองและคนรอบข้างสามารถพบเห็นได้ทั่วไป เรื่องนี้นักประพันธ์นำเสนอแง่มุมอันเป็นความจริงที่อยู่ในด้านมืดภายในจิตใจของมนุษย์ เป็นการสะท้อนสังคมและชีวิตจริงของมนุษย์ผู้หยิ่งในเชื้อชาติและวรรณะแล้วมองผู้อื่นที่ด้อยต่ำกว่าตน ด้วยการแสดงออกผ่านทางกรกระทำและคำพูดโดยตั้งใจและมีได้ตั้งใจ ฟอร์ตุนาโต้ (Fortunato) อาจไม่ได้ตั้งใจและไม่คิดว่าเพื่อนจะเก็บไปคิดและแค้นเคืองตนจนนำไปสู่หายนะในชีวิต ดังนั้นเรื่องนี้จึงต้องการตีแผ่แง่มุมชีวิตของมนุษย์อย่างตรงไปตรงมา

2. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องสั้น “Young Goodman Brown” โดย แนนธเนียล ฮอว์ธอร์น (Nathaniel Hawthorne, 1804–1864) มีโครงเรื่องตามแบบแผนภาพโครงเรื่อง (plot diagram) เป็นอย่างไร

แผนภาพโครงเรื่อง (plot diagram) เป็นการวางกรอบแนวทางของเรื่องที่จะประพันธ์ออกมาเป็นแผนภาพเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจของนักประพันธ์ สำหรับเรื่องสั้น “Young Goodman Brown” มีโครงสร้างแผนภาพ ดังนี้

รายละเอียดตามแผนภาพโครงเรื่อง เรื่องราวเริ่มต้นขึ้น (Exposition) เมื่อ “Young Goodman Brown” กล่าวลาภรรยาเพื่อออกไปทำธุระในป่า ซึ่งภรรยาไม่ยอมให้ไปเพราะเธอ

รู้สึกไม่สบายใจ จากนั้นเหตุการณ์ก็เข้าสู่ปมขัดแย้งหลัก (major conflict) แต่เป็นการเกริ่นนำในเบื้องต้นเท่านั้น นั่นคือ เมื่อเขาออกไปโดยไม่บอกถึงสาเหตุ ระหว่างทางที่เขาเดินไปก็พบเจอกับสิ่งชั่วร้ายที่พยายามจะมาโจมตีเขา แล้วก็เข้าสู่ตอนกลางของเรื่อง (middle) เขาถูกคนที่มารวมพิธีในป่าโจมตีด้วยวิธีต่าง ๆ แต่ก็ไม่ได้ผลเพราะเขาจงรักภักดีต่อพระเจ้าเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น จนกระทั่งเขาได้ยินเสียงกรีดร้องซึ่งจำได้ว่าเป็นเสียงภรรยาตน เมื่อเขามองไปรอบ ๆ ในพิธีได้พบกับคนที่คุ้นหน้าหลายคนรวมทั้งภรรยาตนด้วย กำลังทำพิธีอยู่ที่แท่นบูชา จากนั้นเหตุการณ์ก็เข้าสู่จุด “climax” ทันใดนั้นมีพระรูปหนึ่งดึงมือเขาเพื่อให้ไปร่วมพิธีด้วย เขาตะโกนบอกภรรยาให้ยึดมั่นในพระเจ้าเท่านั้น แต่ไม่รู้ว่าภรรยาเขาได้ทำหรือไม่ จากนั้นเขาสะดุ้งตื่นพบว่าตนนอนอยู่ใต้ต้นไม้คนเดียว ไม่รู้ว่าสิ่งที่เขาพบเห็นนั้นเป็นความจริงหรือแค่ฝันไป รุ่งเช้าเขาเดินทางกลับบ้าน (falling action) มองไปรอบ ๆ เห็นทุกคนใช้ชีวิตตามปกติ แต่พฤติกรรมของเขากลับเปลี่ยนไป เขาตั้งข้อรังเกียจกับทุกคนไม่ว่าแม้กระทั่งภรรยาของเขา เขาจึงปลีกตัวออกไม่สมาคมกับใครและใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวจนวาระสุดท้ายของชีวิต (Resolution)

3. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “Indian Camp” โดย เฮอร์เนสท์ เฮมิงเวย์ (Ernest Miller Hemingway, 1899–1961) ด้านลักษณะของตัวละครเป็นเช่นไร

“Indian Camp” เป็นเรื่องราวของเด็กชาย นิค อาดัมส์ (Nick Adams) ที่ต้องติดตามพ่อผู้เป็นแพทย์ พร้อมด้วยคุณอาจอร์จ (Uncle George) ไปทำคลอดให้กับหญิงชาวอินเดียนที่พักอยู่ในกระท่อมห่างไกลความเจริญ เนื่องจากทารกในครรภ์อยู่ในท่าที่ไม่สามารถคลอดด้วยวิธีธรรมชาติ พ่อของนิคจึงตัดสินใจผ่าครรภ์เอาเด็กออกด้วยมีดพกโดยไม่มียาชาและใช้สายเบ็ดเป็นด้ายเย็บแผล ทำให้หญิงสาวส่งเสียงร้องอันโหยหวนดังไปทั่วทั้งป่า แล้วทุกอย่างก็จบลงด้วยดีทั้งคู่อปลอดภัย แต่ทุกคนถึงกับตกตะลึงเมื่อพบว่าสามีของหญิงคนนี้ผูกคอตายอยู่บนเตียงชั้นสองของภรรยาที่ทำคลอดอยู่ด้านล่าง ระหว่างทางกลับนิค (Nick) ยังสับสนและไม่เข้าใจกับเหตุการณ์ทั้งการคลอดลูกของสาวอินเดียนหรือการฆ่าตัวตายของสามีหล่อน สิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับนิค (Nick) ที่จะต้องเรียนรู้โลกนี้อีกมากมาย

สำหรับเรื่องนี้มีตัวละครที่ควรศึกษาวิเคราะห์ดังนี้

1. นิค อาดัมส์ (Nick Adams) เป็นตัวละครหลักของเรื่อง (protagonist) และเป็นตัวละครแบบ “flash character” คือมีความเป็นเด็กซึ่งไม่มีรายละเอียดว่าอายุเท่าไร บทบาทตัวละครถูกนำเสนอในแบบที่ยังไม่ประสาคลกับโลก ทำให้พ่อของเขาต้องพาไปไหนต่อไหนด้วย

เพื่อให้เขาได้เรียนรู้และเข้าใจชีวิตบนโลกนี้ให้มากยิ่งขึ้น ต้องเรียนรู้ความสุขและทุกข์ การเกิด และการดับ ประสบการณ์ครั้งแรกของนิกทำให้เขาเริ่มกลัวที่จะเผชิญโลกมากขึ้นและเรียนรู้ที่จะเอาชีวิตรอด โดยเขาบอกกับตัวเองว่า “he felt quite sure that he would never die.” (เขามั่นใจว่าจะไม่มีวันตาย)

2. พ่อของนิก (Nick's Father) เป็นตัวละครรอง (antagonist) และเป็นแบบตัวละครพิมพ์เดียว (stereotype) คือมีอาชีพเป็นแพทย์ พ่อของนิกต้องการฝึกฝนและสร้างประสบการณ์ให้กับนิก จึงพาไปไหนต่อไหนด้วยเสมอ ในการไปทำคลอดครั้งนี้เขาให้นิกคอยดูอยู่ข้าง ๆ พร้อมกับบอกขั้นตอนและวิธีการผ่าทำคลอดให้นิกฟังไปด้วย เพื่อให้นิกนำไปใช้เป็นอาชีพต่อไป ในภายภาคหน้า และฝึกให้นิกมีสมาธิในการทำหน้าที่ในขณะที่ทำการผ่าตัด ดังนั้นเมื่อความว่า

...“Oh, Daddy, can't you give her something to make her stop screaming?” asked Nick.

“No. I haven't any anesthetic,” his father said. “But her screams are not important. I don't hear them because they are not important.”...

3. หญิงชาวอินเดียน (The Indian Woman) เป็นตัวละครรอง (antagonist) หลอนอาศัยอยู่ในกระโจมอันห่างไกล ทุกข์ทรมานจากการคลอดลูกด้วยวิถีธรรมชาติไม่ได้ ทำให้หมอบจำเป็นต้องผ่าลูกเธอออกแบบสด ๆ โดยมียาสลบ แต่เธอก็รอดในที่สุด แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของความเป็นผู้หญิง ซึ่งตรงข้ามกับสามีของเธอผูกคอตายในระหว่างที่เธอกำลังคลอดลูกนั่นเอง

4. สามีของหญิงอินเดียน (The Indian Woman's Husband) เป็นตัวละครรอง (antagonist) แบบโศกนาฏกรรม (tragedy character) เป็นตัวละครที่ยอมจำนนต่อโชคชะตา เขารับไม่ได้กับเสียงโหยหวนด้วยความเจ็บปวดของภรรยา เขารู้สึกว่าไม่สามารถช่วยเหลืออะไรภรรยาตนได้เลยจึงได้ผูกคอตายในที่สุด แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอภายในของผู้ชายที่มีมากกว่าผู้หญิง

4. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “Barn Buring” โดย วิลเลียม ฟอล์คเนอร์ (William Faulkner, 1897–1962) มีลักษณะมุมมองการเล่าเรื่องเป็นอย่างไร

“Barn Buring” เป็นเรื่องราวของ พันเอก ซาร์เตอร์วิส สโนปส์ (Colonel Sartoris Snopes) หรือ ซาร์ตี (Sarty) มีพ่อเป็นคนหัวร่อน ซี้โมโห ไม่ยอมคน เรื่องเล่าย้อนกลับไปตอนที่เขาอายุประมาณ 10 ขวบ ครอบครัวซาร์ตี (Sarty) มีฐานะยากจน ทำไร่นาจากการเช่าที่ ซึ่งใน

สายตาของคนผิวขาวด้วยกันเองยังมองพวกเขาต่ำกว่าพวกผิวสีเสียอีก ด้วยเรื่องฐานะแล้วที่สำคัญคือพฤติกรรมของพ่อเขาที่ไม่ยอมใคร หากมีเรื่องกับใครจะผูกโกรธและหาทางเอาคืน บางครั้งถึงขั้นเผาโรงเรือนตามทุ่งนา (เป็นที่มาของชื่อเรื่อง) หลายครั้งที่เรื่องถึงศาลทำให้พวกเขาถูกขับออกจากหมู่บ้าน ดังนั้นสมัยเด็ก ๆ ซาร์ตี (Sarty) จึงต้องย้ายที่อยู่เป็นประจำ เขาได้เรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรมด้านลบของพ่อ และค้นพบตัวเอง สามารถตัดสินใจเลือกทางที่ถูกและดีงามให้กับตัวเองแม้จะต้องตัดขาดจากครอบครัว

สำหรับมุมมองการเล่าเรื่องของ “Barn Buring” มีการใช้มุมมองการเล่าเรื่องแบบผสมผสานกัน โดยในส่วนเนื้อหาที่เป็นการบรรยายจะไม่ปรากฏผู้เล่าเรื่อง และใช้ “third person point of view” ตัวอย่างเช่นในช่วงเปิดเรื่อง

“The store in which the justice of the Peace’s court was sitting smelled of cheese. The boy, crouched on his nail keg at the back of the crowded room, knew **he** smelled cheese, and more: from where **he** sat **he** could see the ranked shelves close-packed with the solid, squat, dynamic shapes of tin cans whose labels his stomach read, not from the lettering which meant nothing to his mind but from the scarlet devils and the silver curve of fish—this, the cheese which **he** knew **he** smelled and the hermetic meat which his intestines believed **he** smelled coming in intermittent gusts momentary and brief between the other constant one, the old fierce pull of blood. **He** could not see the table where the Justice sat and before which his father and his father’s enemy (our enemy **he** thought in that despair; ourn! mine and hisn both! **He’s** my father!) stood, but **he** could hear them, the two of them that is, because his father had said no word yet:

จากเนื้อความที่ยกมา บทบรรยายนี้ใช้มุมมองการเล่าเรื่องด้วยบุคคลที่ 3 (third person point of view) คือคำว่า “he” และเป็นแบบ omniscient ผู้บรรยายได้กล่าวถึงความรู้สึกของซาร์ตี (Sarty) ที่อัดอั้นอยู่ในใจ เขานั่งฟังอยู่เงียบ ๆ ขณะที่ศาลกำลังตัดสินความผิดของพ่อเขา ผู้อ่านรับรู้ได้ถึงความขัดแย้งที่อยู่ในใจระหว่างความรักพ่อและความถูกต้อง ไม่ว่าจะดีหรือชั่วเขาก็คือพ่อ คนที่เป็นศัตรูกับพ่อก็คือศัตรูเขาเช่นกัน ดังนั้นเขาต้องคอยย้ำตัวเองว่า “He’s my father” เพื่อไม่ให้เปลืองพูดความจริงขณะให้การกับศาล

...“I told you. The hog got into my corn. I caught it up and sent it back to him. **He** had no fence that would hold it. I told him so, warned him. The next time I put the hog in my pen. When **he** came to get it I gave him enough wire to patch up his pen. The next

time I put the hog up and kept it. I rode down to his house and saw the wire I gave him still rolled on to the spool in his yard. I told him he could have the hog when he paid me a dollar pound fee. That evening a nigger came”...

จากเนื้อความนี้จะเห็นว่ามิ้มมองการเล่าเรื่องบุคคลที่ 1 คือคำว่า “I” และ บุคคลที่ 3 คือคำว่า “he” ซึ่งใช้ผสมกันไป ทำให้ผู้อ่านรู้สึกมีความใกล้ชิดและสนิทกับตัวละครมากขึ้น และรู้เหมือนกับผู้เล่าเรื่องกับตัวละครเป็นคนเดียวกัน

5. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “The Old Man at the Bridge” โดย เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ (Ernest Hemingway, 1899–1961) มีลักษณะในการสนทนาในเรื่อง เป็นอย่างไร

“The Old Man at the Bridge” เป็นเรื่องราวของชายชราผู้หนึ่งที่เหนื่อยล้าและหมดแรงที่จะข้ามสะพานไปขึ้นรถหนี้ยสงครามพร้อมกับชาวบ้านคนอื่น ๆ เพราะหากเขาไม่รีบข้ามศัตรูอาจมาถล่มสะพานในไม่ช้านี้ แต่เขาโชคดีที่วันนี้ไม่มีการถล่มสะพาน เพราะเป็นวันอีสเตอร์ (Easter Day) และท้องฟ้าปิด เรื่องราวได้จบลงแค่นั้นปล่อยผู้อ่านคาดเดาสถานการณ์ต่อจากนั้นเอง

เรื่องนี้มีการใช้วิธีการการเล่าเรื่องแบบบรรยาย (narrative) และแทรกการสนทนา (dialogue) โดยตัวละครรองเป็นผู้เล่าเรื่องโดยใช้มุมมองบุคคลที่ 1 ในฉากเปิดเรื่อง ดังนี้

“An old man with steel rimmed spectacles and very dusty clothes sat by the side of the road. There was a pontoon bridge across the river and carts, trucks, and men, women and children were crossing it. The mule– drawn carts staggered up the steep bank from the bridge with soldiers helping push against the spokes of the wheels”....

... “But the old man sat there without moving. He was too tired to go any farther. It was my business to cross the bridge, explore the bridgehead beyond and find out to what point the enemy had advanced. I did this and returned over the bridge. There were not so many carts now and very few people on foot, but the old man was still there.

ฉากเปิดเรื่อง มีนายทหารหนุ่มผู้หนึ่งที่ประจำการอยู่ที่สะพานเป็นผู้เล่าเรื่อง ในขณะที่ผู้คนรีบข้ามสะพานก่อนจะมีการโจมตี เขาเหลือบไปเห็นชายชราอมแมมผู้หนึ่งนั่งอยู่ริมถนนที่เหนื่อยล้าเกินกว่าจะเดินต่อไปได้ และเมื่อเขากลับมาจากการลาดตระเวน รถลากและผู้คนข้ามสะพานกันไปเกือบหมดแล้ว แต่ชายชราผู้นี้ยังนั่งอยู่ที่เดิม การบรรยายในช่วงเปิด

เรื่องนี้ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพความอ่อนล้าและหมดกำลังที่จะเดินต่อของชายคนนี้ได้อย่างชัดเจน จนผู้อ่านหันความสนใจมาที่ชายชราผู้นี้มากกว่าผู้เล่าเรื่อง เมื่อผู้เล่าเรื่องเกิดความเห็นใจจึงได้เข้าไปสอบถาม ดังสถานการณ์ต่อไปนี้

"Where do you come from?" I asked him.

"From San Carlos," he said, and smiled.

That was his native town and so it gave him pleasure to mention it and he smiled.

"I was taking care of animals," he explained.

"Oh," I said, not quite understanding.

"Yes," he said, "I stayed, you see, taking care of animals. I was the last one to leave the town of San Carlos."

He did not look like a shepherd nor a herdsman and I looked at his black dusty clothes and his gray dusty face and his steel rimmed spectacles and said, "What animals were they?"

"Various animals," he said, and shook his head. "I had to leave them."

จากเนื้อความมีการใช้การสนทนาโต้ตอบกันระหว่างตัวละครทั้งสอง และแทรกการบรรยายประกอบ ผู้เล่าเรื่องได้เข้าไปพูดคุยถึงบ้านเกิดทราบว่าเขามาจากเมือง San Carlos และไม่ได้ทำอะไรรนอกจากเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเขาก็เป็นห่วงพวกมันมาก ฉากนี้ทำให้ผู้อ่านรู้เห็นถึงชีวิตก่อนหน้านี้ของชายชราผู้นี้ และอาจตีความได้ว่าเขาอยู่เพียงลำพังโดยมีสัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อน และเป็นคนมีเมตตาต่อสัตว์

สำหรับเรื่องสั้นเรื่องนี้ทำให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนไม่มีต้นเหตุอันเป็นจุดเริ่มต้น (beginning) และจุดจบเรื่อง (denouement) นักประพันธ์นำเสนอเรื่องราวแค่ช่วงขณะหนึ่งเท่านั้น ซึ่งไม่เป็นไปตามรายละเอียดด้านองค์ประกอบของเรื่องสั้นที่ควรจะมี แต่นี่อาจเป็นความตั้งใจของนักประพันธ์เองที่ต้องการละรายละเอียดดังกล่าวไว้ด้วยเหตุผลบางประการที่ไม่อาจทราบได้ อย่างไรก็ตามผู้อ่านสามารถเติมเต็มส่วนต้นเรื่องได้ด้วยตนเอง เนื่องจากทราบกันดีอยู่แล้วถึงเหตุการณ์สงครามกลางเมืองของสเปนที่เริ่มขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1936 ที่เกิดการปฏิวัติ แต่ฝ่ายรัฐบาลรักษารักษาอำนาจไว้ได้ จนทำให้กลายเป็นสงครามกลางเมืองที่ยืดเยื้อออกไปหลายปี ประเทศถูกแบ่งออกเป็นฝ่ายซ้ายและขวา มีกลุ่มมหาอำนาจในยุโรป ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี และสหภาพโซเวียต เข้าร่วมสงครามในครั้งนี้ ความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินล้นหลามที่จะประเมินและมีผู้เสียชีวิตประมาณ 5-6 แสนคน

6. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่องสั้น “The Lady of the House of Love” โดย แอนเจลา คาร์เทอร์ (Angela Carter, 1940–1992) มีฉากที่ปรากฏเป็นอย่างไร

“The Lady of the House of Love” เรื่องย่อมีอยู่ว่า “เคานเตส” (Countess) ราชีนีแห่งแวมไพร์ (queen of the vampires) ซึ่งก่อนนั้นเธอเป็นหญิงสาวธรรมดาแต่ถูกกล่าวหาว่าเป็นแวมไพร์ จึงถูกบาทหลวงเอาลิ้มตอกหน้าอกและสะกดไว้ตั้งแต่ยังเด็ก เธออาศัยอยู่ในปราสาทที่หมู่บ้านร้างแห่งหนึ่งของประเทศโรมาเนีย เธอชอบนั่งเล่นไพฑูริต์ดูดวงของตนเองประจำ ตี๋มเลือดสัตว์และผู้ชายที่หลงเข้ามา แม้จะมีชีวิตแบบแวมไพร์แต่จิตใจเธอกลับอยากเป็นมนุษย์ แต่เมื่อไหร่ที่หิวขึ้นมากก็ไม่อาจควบคุมตัวเองได้ วันหนึ่งมีนายทหารหนุ่มรูปงามซึ่งเป็นคนไม่เชื่อในเรื่องภูตผี ปีศาจ และเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระหลงเข้ามาในปราสาท เมื่อเคานเตส (Countess) ได้เจอกับเขาถึงกับสะดุดในความหล่อทันที แต่ยังเห็นเขาเป็นเหยื่อที่จะมาต่อชีวิตเธออยู่ดีเพราะไม่ได้ตี๋มเลือด 3 วันแล้ว ในระหว่างที่เธอปลดกระดุมเสื้อเขาออก เธอบังเอิญทำแว่นที่ใส่อยู่ตกจนกระจกแตก เสียงกระจกแตกทำให้คำสาปทั่วห้องสลายไป เมื่อเธอก้มเก็บเศษกระจกได้บาดนิ้วจนเลือดไหล ทำให้เธอได้เป็นมนุษย์ตั้งใจปรารถนาอีกครั้ง รุ่งเช้าเมื่อนายทหารหนุ่มตื่นขึ้นมาพบว่าเธอเสียชีวิตแล้วที่โต๊ะไพฑูริต์และทิ้งกุหลาบไว้ให้เป็นที่ระลึก นายทหารหนุ่มจึงจากไป หลายวันต่อมาเขาพบดอกกุหลาบที่เคานเตส (Countess) ใส่ไว้ในเสื้อแจ็กเกต จึงเอาไปแช่น้ำปรากฏว่ามันได้ฟื้นกลับมาสดใสมือเหมือนเดิมและส่งกลิ่นหอมไปทั่ว วันต่อมาเขาได้รับคำสั่งให้ไปประจำการที่ประเทศฝรั่งเศส

สำหรับฉากในเรื่องนี้มีอยู่หลายลักษณะดังเช่น

1. ฉากบรรยายภาค

... “The castle is mostly given over to ghostly occupants but she herself has her own suite of drawing room and bedroom. Closely barred shutters and heavy velvet curtains keep out every leak of natural light. There is a round table on a single leg covered with a red plush cloth on which she lays out her inevitable Tarot; this room is never more than faintly illuminated by a heavily shaded lamp on the mantelpiece”...

ผู้อ่านจะเห็นภาพของสภาพบรรยากาศภายในปราสาทที่น่ากลัว มีห้องแต่งตัวห้องนอน ประตูหน้าต่างถูกปิดมิดชิด และมีม่านกำมะหยี่กันแสงอีกชั้นหนึ่ง มีโต๊ะกลมที่คลุมด้วยผ้ากำมะหยี่สีแดงซึ่งเป็นที่ดูไพ่ของเธอ มีเพียงแสงสลัวจากตะเกียงที่อยู่บนหิ้งเท่านั้น

2. ฉากสถานภาพและสภาพชีวิตของตัวละคร ตัวอย่างเช่น

... “Wearing an antique bridal gown, the beautiful queen of the vampires sits all alone in her dark, high house under the eyes of the portraits of her demented and atrocious ancestors, each one of whom, through her, projects a baleful posthumous existence; she counts out the Tarot cards, ceaselessly construing a constellation of possibilities as if the random fall of the cards on the red plush tablecloth before her could precipitate her from her chill,”...

... “All day, she lies in her coffin in her négligé of blood-stained lace. When the sun drops behind the mountain, she yawns and stirs and puts on the only dress she has,”..

... “he saw, silently arrived beside him in the square, an old woman who smiled eagerly, almost conciliatorily at him. She wore a black dress and a white apron, with a housekeeper’s key ring at the waist; her grey hair was neatly coiled in a chignon beneath the white linen headdress worn by elderly women of that region.”...

ผู้อ่านเห็นภาพของชีวิตราชินีแวมไพร์ ที่สวมใส่ชุดเจ้าสาวคร่ำคร่า นั่งอยู่คนเดียวในห้องที่มีมืดมิดกับรูปภาพของบรรพบุรุษที่แขวนอยู่เหนือศีรษะเหมือนจดจ้องมาที่เธออยู่ตลอดเวลา และแต่ละวันเธอได้แต่ดูคำทำนายจากไพ่ทาโรต์ ฉากต่อมาบรรยายถึง กลางวัน เธอจะนอนอยู่ในโลงและตื่นขึ้นในช่วงตะวันตกดิน สวมใส่ชุดเจ้าสาวที่เธอมีเพียงชุดเดียว

ฉากทั้งสองลักษณะที่ยกมาเป็นตัวอย่างนี้มีความสอดคล้องการรับรู้ทั่วไปเกี่ยวกับชีวิตแวมไพร์ นักประพันธ์ใช้ฉากได้อย่างเหมาะสมทำให้เรื่องราวน่าเชื่อถือ และสามารถกำหนดบทบาทของตัวละครได้เป็นอย่างดี

7. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่อง “The Pedestrian” โดย เรย์ แบริดบิวรี (Ray Bradbury, 1920–2012) มีลักษณะข้อขัดแย้งเป็นอย่างไร

“The Pedestrian” เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตของมนุษย์ ในปี ค.ศ. 2053 ที่ไม่ต่างกับเครื่องจักร ไม่มีชีวิตชีวา ไม่มีความเป็นส่วนตัว และขาดจิตนาการ ชีวิตขึ้นอยู่กับเทคโนโลยี คนที่ใช้ชีวิตต่างออกไปจากเงื่อนไขของสังคมที่วางไว้จะกลายเป็นปัญหาสังคมทันที ซึ่งตัวละครหลักคือ เลียนนาร์ด มีด (Mr. Leonard Mead) เป็นนักเขียน แต่สังคมยุคนั้นถือว่าเขาไม่มีอาชีพเพราะคนเลิกอ่านสิ่งพิมพ์แล้ว ช่วงตะวันตกดินเขาชอบออกไปเดินเล่นริมชายหาด สูดอากาศบริสุทธิ์ มองดูท้องฟ้าและดูสิ่งก่อสร้างรอบ ๆ เขาออกมาทำกิจวัตรเช่นนี้มานาน

แล้วแต่กลับไม่พบใคร ทั้งนี้เพราะผู้คนที่ต่างเก็บตัวนั่งดูแต่โทรทัศน์ อยู่มาวันหนึ่งหลังจากเขา ออกไปชมบรรยากาศเหมือนเคย ระหว่างเดินกลับเขาถูกรถหุ่นยนต์ตำรวจเรียกให้หยุด เสียงตอบรับอัตโนมัติจากรถได้สอบสวนเขาถึงสาเหตุการออกมาเดินนอกบ้านในยามวิกาล เสียงตอบรับรู้สึกแปลกใจที่เขาตอบว่าออกมาสูดอากาศและเดินเล่น ทั้ง ๆ ที่บ้านก็มี เครื่องปรับอากาศและโทรทัศน์ให้ดู แม้ไม่ได้ทำอะไรผิดแต่ก็ไม่กล้าปฏิเสธเมื่อเสียงตอบรับให้ เขาขึ้นรถ เพราะเขารู้ว่าถูกอย่างถูกควบคุมโดยเทคโนโลยี เขาถูกนำตัวไปที่ ศูนย์ศึกษา จิตเวชด้านพฤติกรรมมนุษย์ที่ถดถอย (The Psychiatric Center for Research on Regressive Tendencies) เมื่อพิจารณาแล้วพบว่ามีความประหลาดเกี่ยวกับข้อขัดแย้งดังนี้

1. ตัวละครขัดแย้งกับเทคโนโลยี (Character Versus Technology) เป็น ปมขัดแย้งหลัก (major conflict) ของเรื่อง ตัวอย่างสถานการณ์ เช่น

... A metallic voice called to him:

"Stand still. Stay where you are! Don't move!" He halted.

"Put up your hands!"

"But—" he said.

"Your hands up! Or we'll Shoot!"...

... "Your name?" said the police car in a metallic whisper. He couldn't see the men in it for the bright light in his eyes.

"Leonard Mead," he said.

"Speak up!"

"Leonard Mead!"

"Business or profession?"

"I guess you'd call me a writer."

"No profession," said the police car, as if talking to itself. The light held him fixed, like a museum specimen, needle thrust through chest.

"You might say that, " said Mr. Mead. He hadn't written in years. Magazines and books didn't sell any more. Everything went on in the tomblike houses at night now, he thought, continuing his fancy. The tombs, ill-lit by television light, where the people sat like the dead, the gray or multicolored lights touching their faces, but never really touching them.

"No profession," said the phonograph voice, hissing. "What are you doing out?"

"Walking," said Leonard Mead.

ผู้อ่านจะเห็นภาพข้อขัดแย้งของเลียวนาร์ด มีด (Mr. Leonard Mead) ที่ถูกรถหุ่นยนต์ตำรวจสอบสวนในขณะที่เขาออกมาชมบรรยากาศในช่วงค่ำ ข้อขัดแย้งนี้ผู้เล่าเรื่องไม่ได้นำพาผู้อ่านให้ไปถึงจุดคลี่คลายของปมปัญหาว่าจบลงอย่างไรเมื่อเขาไปถึงที่ศูนย์ศึกษาจิตเวชด้านพฤติกรรมมนุษย์ที่ถดถอย ทิ้งไว้ให้ผู้อ่านได้หาคำตอบด้วยตนเอง

2. ตัวละครขัดแย้งกับสังคม (Character versus Society) เป็นความแปลกแยกของเลียวนาร์ด มีด (Mr. Leonard Mead) ที่อยู่ในสังคมนี้ ภาพของความขัดแย้งกับสังคมอาจไม่ชัดเจนมาก แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ไม่เหมือนกับคนอื่นในสังคมที่มีวิถีแบบนี้ การออกมาเดินเล่นของเขาในยามวิกาล ถูกสังคม (รถหุ่นยนต์ตำรวจคือตัวแทนของสังคม) มองว่าอาจสร้างปัญหาให้สังคมได้ เขาถึงต้องถูกนำไปปรับพฤติกรรมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

8. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่อง “The Interlopers” โดย ซากิ (Saki, 1870–1916) ในด้านองค์ประกอบเบ็ดเตล็ดของเรื่องสั้นว่าเป็นอย่างไร

“The interlopers” เรื่องย่อมีอยู่ว่า อุลริช (Ulrich) และ จอร์จ (Georg) ซึ่งทั้งสองเกิดความหมาดหมางกันอย่างแรงเรื่องที่ดินซึ่งเดิมของครอบครัวจอร์จ แม้ศาลจะตัดสินให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของอุลริช (Ulrich) แต่เขาก็กังขังและไม่พอใจและหาทางแก้แค้น วันหนึ่งเขาแอบตามจอร์จ (Georg) ที่ขึ้นไปล่าสัตว์บนเขา เมื่อสบโอกาสจึงเผยตัวและมีปากเสียงกันอย่างหนัก แต่ทันใดนั้นเกิดมีพายุพัดทำให้กิ่งไม้หักลงมาทับทั้งสองคนไว้ แม้ทั้งสองจะติดอยู่ในกิ่งไม้แต่ก็ยังไม่หยุดทะเลาะกัน จนทั้งคู่เหนื่อยล้าและเริ่มคิดว่าควรช่วยกันหาทางรอดออกจากที่นี่จะดีกว่า จึงช่วยกันตะโกนเพื่อมีใครยิน ไม่นานอุลริช (Ulrich) สังเกตเห็นกลุ่มคนกำลังมา แต่จอร์จ (Georg) มองไม่เห็นเนื่องจากบาดเจ็บที่ตา เมื่อพวกเขาใกล้เข้ามา อุลริช (Ulrich) จึงหัวเราะพร้อมกับพูดว่าพวกมันคือ “หมาป่า” เรื่องก็จบลงเพียงเท่านี้

เรื่องนี้เมื่อพิจารณาดูแล้วมีองค์ประกอบเบ็ดเตล็ด ได้แก่ สถานการณ์นำติดตาม (suspense) วิฤตการณ์ (crisis) จุดคลี่คลาย (climax) ดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์นำติดตาม (suspense)

...“The two enemies stood glaring at one another for a long silent moment. Each had a rifle in his hand, each had hate in his heart and murder uppermost in his mind. The chance had come to give full play to the passions of a lifetime. But a man who has

been brought up under the code of a restraining civilisation cannot easily nerve himself to shoot down his neighbour in cold blood and without word spoken," ...

จากเนื้อความ เป็นจุดเริ่มต้นของสถานการณ์น่าติดตาม เป็นฉากที่ผู้อ่านร่วมลุ้นไปกับเหตุการณ์ว่าทั้งคู่จะทำอย่างไร ความตึงเครียดของทั้งคู่ที่เผชิญหน้ากันในป่าและพร้อมที่จะยิงใส่กันด้วยปืนไรเฟิลในมือ เพราะในใจเต็มไปด้วยความเกลียดชัง แต่ด้วยหลักความเป็นมนุษย์ที่ยังพอมีอยู่จึงยังใจไม่ให้ดวลปืนใส่คนที่รู้จักกันอย่างเลือดเย็นโดยที่ไม่ได้เปิดใจคุยกัน

หลังจากที่พวกเขาถูกกิ่งไม้หล่นทับจนได้รับบาดเจ็บทั้งคู่และติดอยู่ในนั้นด้วยกันทั้งคืน สถานการณ์ดูเหมือนจะผ่อนคลายลง อุลริช (Ulrich) เริ่มคิดได้ จากบทบรรยายที่ว่า

...“In the pain and languor that Ulrich himself was feeling the old fierce hatred seemed to be dying down.” ...

เขาจึงเริ่มปรับความเข้าใจกัน แต่ความน่าติดตามก็ยังคงมีปรากฏให้เห็นเพราะว่าสถานการณ์ได้เปลี่ยนจากการทะเลาะกันอย่างบาดลึกมาเป็นการหาทางหลุดออกจากกิ่งไม้ที่ทับอยู่นี้ จากเนื้อความที่ว่า

... “We have quarrelled like devils all our lives over this stupid strip of forest, where the trees can't even stand upright in a breath of wind. Lying here to-night thinking I've come to think we've been rather fools; there are better things in life than getting the better of a boundary dispute. Neighbour, if you will help me to bury the old quarrel I--I will ask you to be my friend.”...

จากนั้นทั้งคู่เริ่มภาวนาขอให้มีคนมาช่วย จากเนื้อความที่ว่า

... “And each prayed a private prayer that his men might be the first to arrive, so that he might be the first to show honourable attention to the enemy that had become a friend.”...

2. วิฤตการณ์ (crisis)

... “Presently, as the wind dropped for a moment, Ulrich broke silence.

"Let's shout for help," he said; he said; "in this lull our voices may carry a little way."

"They won't carry far through the trees and undergrowth," said Georg, "but we can try. Together, then."

The two raised their voices in a prolonged hunting call.”...

... "I can see figures coming through the wood. They are following in the way I came down the hillside."

Both men raised their voices in as loud a shout as they could muster."...

จากจุดนี้เรื่องราวก็เข้าสู่วิกฤตการณ์ ผู้อ่านจะเห็นภาพความพยายามครั้งสุดท้ายของทั้งสองก่อนที่เรื่องราวจะจบลง พวกเขาส่งเสียงให้คนมาช่วย ไม่นานนักอุลริช (Ulrich) เห็นอะไรบางอย่างเดินมาที่พวกเขา ทั้งคู่เริ่มตะโกนให้ดังเท่าที่จะทำได้อีกครั้ง และสถานการณ์ต่อจากนี้จะเข้าสู่จุดคลี่คลาย

3. จุดคลี่คลาย (climax)

... "Are they your men?" asked Georg. "Are they your men?" he repeated impatiently as Ulrich did not answer.

"No," said Ulrich with a laugh, the idiotic chattering laugh of a man unstrung with hideous fear.

"Who are they?" asked Georg quickly, straining his eyes to see what the other would gladly not have seen.

"Wolves."

สถานการณ์เริ่มเข้าสู่จุดคลี่คลายเมื่อจอร์จ (Georg) ถามว่าใช้คนของนายหรือเปล่า อุลริช (Ulrich) บอกว่าไม่ใช่ พร้อมกับหัวเราะออกมาด้วยความกลัว จอร์จ (Georg) จึงรีบถามอีกว่า "พวกเขาเป็นใครกัน" และขี้ตาเพื่อดูให้ชัด อุลริช (Ulrich) ตอบว่า "หมาป่า"

เรื่องราวจบลงเพียงแค่นี้ นักประพันธ์ทิ้งบทสรุปให้กับผู้อ่าน ได้สรุปด้วยตนเองว่าทั้งสองจะต้องเจอกับอะไร ทั้งคู่จะมีจุดจบลงในป่าด้วยกันหรืออาจมีปาฏิหาริย์มาช่วยพวกเขาให้รอด นี่อาจเป็นการปิดเรื่องที่ไม่ชัดเจนนักแต่ก็สร้างความประทับใจให้กับผู้อ่านและทำให้ผู้อ่านได้ขบคิดอะไรบางอย่างที่ซ่อนอยู่ในเรื่องนี้

9. ศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์ในเรื่อง "A Dark Brown Dog" โดย สตีเฟน แครน (Stephen Crane, 1871–1900) มีสาระสำคัญของเรื่องเป็นอย่างไร

"A Dark Brown Dog" เรื่องย่อมีอยู่ว่า มีเด็กชายอยู่คนหนึ่งขณะออกไปนอกบ้าน ยืนอยู่มุมถนนได้พบกับลูกสุนัขสีน้ำตาลตัวหนึ่งที่มีเชือกผูกติดคอมาด้วยโดยบังเอิญ และสุนัขตัวนั้นได้เดินตามเขากลับมาบ้านด้วยแม้เขาจะไล่มันไปหลายครั้งก็ไม่ได้ผล จึงตัดสินใจเลี้ยงเอาไว้ เมื่อมาอยู่ด้วยกันปรากฏว่าสุนัขตัวนี้น่ารักเป็นมิตรและเล่นกับเด็กคนนี้ประจำจน

กลายเป็นความผูกพันที่เด็กน้อยปกป้องเพื่อนรักของเขาจากคนในครอบครัวที่ไม่ชอบสุนัขเลย อยู่มาวันหนึ่งพ่อของเขาเมาเหล้ากลับมามีอาการงุนงงและทำร้ายคนในครอบครัว ซึ่งเด็กชายที่อยู่ในเหตุการณ์ได้หลบเข้าไปใต้โต๊ะ แต่เจ้าสุนัขไม่ทันได้หลบจึงถูกทุบด้วยหม้อต้มกาแฟและโดนเตะซ้ำหลายทีก่อนที่จะถูกโยนออกไปนอกหน้าต่างต่าง เมื่อเด็กชายวิ่งออกไปดูพบว่าเพื่อนรักของเขาตายเสียแล้ว

สำหรับสาระสำคัญของเรื่องหรือแก่นเรื่อง นักประพันธ์ซ่อนนัยสำคัญไว้ดังต่อไปนี้

1. การเหยียดเชื้อชาติ (racism) สัญลักษณ์ที่นักประพันธ์ใช้แทนคนผิวสีก็คือสุนัขสีน้ำตาล แม้ตะวันตกจะมีการยกเลิกทาสและประกาศให้ทุกคนเท่าเทียมกัน แต่ในสังคมในยุคนั้นหรือแม้กระทั่งปัจจุบัน มีอาชญากรรมที่แสดงความรังเกียจเหยียดชังของคนผิวขาวที่มีต่อคนผิวสีนั้นยังไม่จางหาย นักประพันธ์เปรียบเทียบสุนัขจรจัดสีน้ำตาล (โดยยังมีเชือกติดคอมาด้วย) เหมือนคนผิวสีที่เพิ่งจะได้รับอิสรภาพจากเจ้าของเดิม ควรได้รับการปฏิบัติที่ดีจากครอบครัวใหม่ที่เขามาขอพึ่งพิงด้วย นักประพันธ์เพียงหวังว่าเรื่องนี้จะช่วยเปิดทัศนคติที่ดีต่อคนผิวสีและจะทำให้สถานการณ์ในเรื่องการเหยียดสีผิวเป็นไปในทางที่ดีขึ้น

2. ความรุนแรงในระดับครอบครัวและสังคม พ่อของเด็กรับเป็นตัวแทนของความรุนแรงที่นักประพันธ์ต้องการสื่อ เมื่อไหร่ที่เขาเมาจะทำลายข้าวของและทำร้ายคนในครอบครัวเสมอ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พบได้บ่อยในสังคม นอกจากนี้การทำร้ายสุนัขเหมือนเป็นของชิ้นหนึ่งสำหรับเป็นที่ระบายอารมณ์ให้กับใครสักคน เปรียบได้กับคนผิวสีที่ถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือระบายอารมณ์ของกลุ่มคนผิวขาวโดยเฉพาะการกดขี่และใช้แรงงาน

10. ศึกษาองค์ประกอบขององค์ประกอบของเรื่องสั้นที่สำคัญมีอะไรบ้าง และอธิบายให้ได้ใจความพอสังเขป

เรื่องสั้น (short story) จัดอยู่ในวรรณกรรมกลุ่มบันเทิงคดี (fiction) ซึ่งมีเนื้อหาไม่ยาวนักสามารถอ่านจบได้ในเวลาอันสั้น มีรายละเอียดขององค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. **โครงเรื่อง (plot)** คือ กรอบแนวทางและเหตุการณ์สำคัญของเรื่องสั้นที่วางไว้อย่างคร่าว ๆ เพื่อให้เห็นภาพรวมของเรื่องทั้งหมดสำหรับให้นักประพันธ์ได้ใช้ในการประพันธ์ฉบับสมบูรณ์ และเพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาก่อนอ่านฉบับเต็ม รายละเอียดของโครงเรื่องประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

1.1 การเปิดฉากหรือตอนต้นของเรื่อง (exposition or opening) เป็นเหตุการณ์ส่วนตอนต้น ต้องใช้เนื้อหาและสำนวนภาษาที่เป็นการดึงดูดความสนใจ การนำเสนอเรื่องราว

ในการเปิดฉากมีอยู่หลายลักษณะ เช่น การเปิดเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ (chronological order) การเปิดเรื่องแบบย้อนกลับ (flashback) การเปิดเรื่องแบบกลางเรื่อง (in medias res) การเปิดเรื่องแบบล่วงหน้า (foreshadowing) นอกจากนี้ รูปแบบของการเปิดฉากอาจใช้การกระทำ (action) การบรรยาย (narrative) การพรรณนา (descriptive) ความเป็นไปต่าง ๆ ตามทัศนะของนักประพันธ์ (introduce an idea) การใช้สำนวนโวหาร บทกวี หรือ คำคม (figurative language) การสนทนา (dialogue) การใช้คำโปรย (main idea) การสร้างความประหลาดใจ (surprise – attract) การใช้นิทานหรือตำนานปรัมปรา (fable) และ การใช้เบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ (historical background)

1.2 การดำเนินเรื่องหรือตอนกลางของเรื่อง (“complication or middle) เป็นส่วนที่เรื่องราวกำลังดำเนินในช่วงกลางเรื่อง รายละเอียดประกอบด้วย ข้อขัดแย้งหรือปมปัญหา (conflict) การขมวดปม (rising action) จุดวิกฤตหรือวิกฤตการณ์ (crisis) การแก้ปัญหา (falling action) และการคลี่คลายเรื่อง (climax)

1.3 การปิดฉากหรือตอนจบของเรื่อง (denouement or resolution) ลักษณะตอนจบของเรื่องสั้นมีหลายรูปแบบ เช่น จบแบบเศร้าโศก (tragic ending) จบแบบสร้างความประหลาดใจ (surprise ending or twist ending) จบแบบสุขสมหวัง (happy ending) หรือ จบแบบความสมจริงในชีวิต (realistic ending)

2. ตัวละคร (character) คือ มนุษย์ สัตว์ สิ่งมีชีวิต สิ่งที่เป็นบุคลาธิษฐาน หรือ สิ่งของที่ใช้ในงานวรรณกรรมเพื่อการกระทำ การแสดงออก การสนทนาโต้ตอบ ของตัวละคร ในการเดินตามโครงเรื่อง สำหรับเรื่องสั้นจะมีตัวละคร ประมาณ 1-2 ตัวเท่านั้น สามารถจำแนกลักษณะของตัวละครได้ดังนี้

2.1 จำแนกตามความสำคัญ ได้แก่ 1) ตัวละครเอก (protagonist, central character or main character) และ 2) ตัวละครรอง (minor character)

2.2 จำแนกตามบุคลิกลักษณะ ประกอบด้วย 1) ตัวละครที่ไม่ซับซ้อน (flat character) 2) ตัวละครพิมพ์เขียว (stereotype) 3) ตัวละครเข้าแบบ (stock character) 4) ตัวละครซับซ้อน (round character or complex character) 5) ตัวละครขัดแย้งกับตัวละครเอก (antagonist or anti-hero) และ 6) ตัวละครอุปมาอุปไมย (metaphor or symbolic)

2.3 จำแนกตามบทบาทของตัวละคร ประกอบด้วย 1) ตัวละครคงที่ หรือ ตัวละครแบบเรียบ (static character) 2) ตัวละครที่มีบทบาทเปลี่ยนแปลง (dynamic character or

developing character) 3) ตัวละครแทรก (foil character) และ 4) ตัวละครโศกนาฏกรรม (tragedy character)

3. มุมมองการเล่าเรื่อง (point of view) คือ ผู้ทำหน้าที่หลักในการดำเนินเรื่องหรือเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ จำแนกออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

3.1 มุมมองบุคคลที่ 1 เป็นผู้เล่าเรื่อง (first person point of view) บุรุษสรรพนามที่ใช้ ได้แก่ “I” “me” “my” “mine” “we” “our” และ “us”

3.2 มุมมองบุคคลที่ 3 เป็นผู้เล่าเรื่อง (Third person point of view) บุรุษสรรพนามที่ใช้ ได้แก่ “he” “she” “it” หรือ “they” ประกอบด้วย

3.2.1 มุมมองการเล่าเรื่องแบบผู้เล่ารู้รอบด้าน (omniscient point of view or all-knowing point of view)

3.2.2 มุมมองการเล่าเรื่องแบบละคร (dramatic point of view or objective point of view)

3.2.3 มุมมองการเล่าเรื่องแบบจำกัด (limited point of view) มีอยู่ 3 แบบ ได้แก่ 1) เล่าเรื่องจากตัวเอกของเรื่อง (protagonist as narrator) 2) เล่าเรื่องผ่านตัวละครรอง (minor character viewpoint) และ 3) เล่าเรื่องแบบกระแสสำนึก (stream of consciousness)

สำหรับมุมมองการเล่าเรื่องบุคคลที่ 2 สรรพนามที่ใช้ คือ You (คุณ) หรือ They (พวกคุณ) ไม่นิยมใช้กับเรื่องสั้น

4. การสนทนา (dialogue) คือ ถ้อยคำที่ตัวละครพูดโต้ตอบกัน ในเนื้อเรื่องและรวมไปถึงบทบรรยายและการพรรณนาโดยผู้เล่าเรื่อง ช่วยให้โครงเรื่องมีพัฒนาการ มีการรู้ตัว ข้างหน้าของเรื่อง มีความสมจริง เห็นบทบาทและภูมิหลังของตัวละครในด้านต่าง ๆ เด่นชัด รู้จักและเข้าใจเรื่องราว บุคลิกภาพและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดความน่าสนใจและได้ข้อคิดจากการสนทนา จำแนกออกได้ดังนี้

4.1 จำแนกตามลักษณะการสนทนาของตัวละคร มี 2 ลักษณะ ได้แก่

4.1.1 การสนทนาจากภายใน (internal dialogue) เสียงจากความคิดที่เกิดขึ้นภายในของตัวละคร (inner voice) แต่ไม่ได้เปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดให้ได้ยิน ประกอบด้วย 1) การสนทนาภายในแบบตรง (direct internal dialogue) คือ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครที่ไม่ต้องตีความ สื่อออกมาอย่างตรง ๆ และ 2) การสนทนาภายในแบบอ้อม (indirect internal dialogue) คือ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครต้องอาศัยการตีความ

4.1.2 การสนทนากับบุคคลภายนอก (external dialogue) เป็นการสนทนาที่เป็น การเปล่งเสียงออกมา เพื่อเป็นการโต้ตอบ สอบถาม แสดงความคิดเห็น หรือบอกกล่าว จุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งกับตัวละครอื่น จำแนกเป็น 1) การสนทนากับบุคคลภายนอก แบบตรง (direct external dialogue) 2) การสนทนากับบุคคลภายนอกแบบอ้อม (indirect external dialogue)

4.2 จำแนกตามลักษณะผู้เล่าเรื่อง แบ่งออกเป็น 1) การสนทนาโดยผู้เล่าเรื่อง และ 2) การสนทนาโดยตัวละครหลัก

4.3 จำแนกตามวิธีการเล่าเรื่อง แบ่งออกเป็น 1) การเล่าเรื่องแบบบรรยายหรือ พรรณนา (narrative) 2) การเล่าเรื่องแบบบรรยายและแทรกการสนทนา (narrative and dialogue)

5. ฉาก (setting) คือ สถานที่ เวลา น้ำเสียง และสภาพบรรยากาศต่าง ๆ ที่ตัวละคร เข้าไปเกี่ยวข้องกับในเรื่อง จำแนกออกได้ดังนี้

5.1 ฉากธรรมชาติ ได้แก่ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ เช่น ต้นไม้ ภูเขา แม่น้ำ ทิวทัศน์ มหาสมุทร ภูมิประเทศในลักษณะต่าง ๆ เป็นต้น

5.2 ฉากสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เช่น อาคารบ้านเรือน สะพาน ถนน วัสดุเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องอำนวยความสะดวก เป็นต้น

5.3 ฉากกาลเวลาและยุคสมัย ได้แก่ การระบุเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับวัน เดือน ปี อะไร ช่วงเช้า บ่าย ค่ำ กลางวันหรือกลางคืน และยังรวมถึงยุคสมัย เช่น อดีต ปัจจุบัน อนาคต หรือวันเวลาในประวัติศาสตร์ เป็นต้น

5.4 ฉากบรรยากาศ ได้แก่ ฉากที่เป็นสภาพอากาศ เช่น อากาศสดใส อากาศ มีดครึ้ม ลมพัด พายุกระหน่ำ ร้อน หนาว ฤดูกาลต่าง ๆ หรือบรรยากาศลึกลับ น่ากลัว เป็นต้น

5.5 ฉากสถานภาพและสภาพชีวิตของตัวละคร ได้แก่ กิจวัตรประจำวันในแต่ละ ช่วงเวลา เช่น เช้า สาย บ่าย ค่ำ เป็นต้น

5.6 ฉากสถานภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม ได้แก่ ลัทธิความเชื่อ จารีตประเพณี ค่านิยมในสังคม ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความรับผิดชอบ ความเห็นแก่ตัว ความไม่ยุติธรรม ความเอาใจเอาเปรียบ อิจฉาริษยา การตกอยู่ในสภาพจำยอม เป็นต้น

5.7 ฉากน้ำเสียงและอารมณ์ ได้แก่ น้ำเสียงไพเราะนุ่มนวล น้ำเสียงหยาบคาย น้ำเสียงสูง เสียงคร่ำครวญ เป็นต้น

6. ข้อขัดแย้ง (conflict) คือ ปัญหาและอุปสรรคอันเป็นสาเหตุหลักในเรื่องที่ตัวละครหลักต้องหาทางเอาชนะและแก้ไขให้ได้ จำแนกออกได้ดังนี้

6.1 จำแนกตามความสำคัญ ประกอบด้วย 1) ข้อขัดแย้งหลักในเรื่อง (major conflict or main conflict) และ 2) ข้อขัดแย้งรอง (minor conflict)

6.2 จำแนกตามลักษณะของข้อขัดแย้ง ประกอบด้วย

6.2.1 ข้อขัดแย้งภายใน (internal conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากภายในของตัวละครเองกับตัวเอง (character versus self)

6.2.2 ข้อขัดแย้งกับสิ่งภายนอก (external conflict) จำแนกเป็น 1) ตัวละครกับตัวละคร (character versus character) 2) ตัวละครกับสังคม (character versus society) 3) ตัวละครกับธรรมชาติ (character versus nature) 4) ตัวละครกับโชคชะตา (character versus fate) 5) ตัวละครกับเครื่องจักรหรือเทคโนโลยี (character versus machine, technology) 6) ตัวละครกับสิ่งเหนือธรรมชาติ (character versus supernatural)

7. องค์ประกอบเบ็ดเตล็ด เป็นองค์ประกอบที่มีรายละเอียดไม่มากนัก ประกอบด้วย 1) สถานการณ์นำติดตาม (suspense) เป็นเหตุการณ์ที่ชวนให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมลุ้นไปกับสถานการณ์ที่กำลังดำเนินไป 2) วิกฤตการณ์ (crisis) เป็นเหตุการณ์ของตัวละครที่จะต้องอาศัยความพยายามอย่างสุดความสามารถเป็นครั้งสุดท้ายไม่ว่าผลจะออกมาแพ้หรือชนะ 3) จุดสุดยอดของเรื่อง (climax) เป็นเหตุการณ์เกิดความคลี่คลายลงทำให้เกิดจุดเปลี่ยนอย่างใดอย่างหนึ่งกับตัวละคร และ 4) การสิ้นสุดของเรื่อง (resolution, denouement)

8. สารัตถะของเรื่องหรือแก่นเรื่อง (theme) คือ ข้อคิดหรือแนวคิดหลักที่ปรากฏตั้งแต่ต้นจนจบ จำแนกเป็น

8.1 จำแนกตามความสำคัญ ประกอบด้วย 1) สารัตถะหลักของเรื่อง (central theme or major theme) และ 2) สารัตถะรองของเรื่อง (minor theme)

8.2 จำแนกตามคุณสมบัติ ประกอบด้วย 1) สารัตถะของเรื่องสั้นในด้านดี และ 2) สารัตถะของเรื่องสั้นในด้านลบ

8.3 จำแนกตามลักษณะที่แสดงออก ประกอบด้วย 1) สารัตถะของเรื่องสั้นที่แสดงพฤติกรรม 2) สารัตถะของเรื่องสั้นที่แสดงอารมณ์ 3) สารัตถะของเรื่องสั้นที่แสดงสภาพและเหตุการณ์ และ 4) สารัตถะของเรื่องสั้นที่แสดงทัศนคติ

สรุปได้ว่า เรื่องสั้นเป็นงานวรรณกรรมประเภทย่อยแก้วที่มีเนื้อหาสามารถอ่านจบได้ภายในเวลาอันสั้น เพื่อสร้างความบันเทิงและให้ข้อคิดกับผู้อ่าน มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

โครงเรื่อง มุมมองการเล่าเรื่อง ตัวละคร การสนทนา ความขัดแย้ง จุดวิกฤต ความน่าติดตาม
จุดคลี่คลาย จุดสิ้นสุดและแก่นเรื่อง